

เดลินิวส์

ฉบับที่ 15,672 วันอังคารที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2535

DAILYNEWS

หญ้าหวาน..อดีตที่ถูกเมิน

แต่ปัจจุบันกลายเป็นของจำเป็นคู่ชีวิต

ทอม แม่โจ้

หญ้าหวานในความทรงจำของพี่น้องเกษตรกรเมื่อโลกหมุนกลับไปเมื่ออดีต คือพืชทองที่ขึ้นต้นด้วยความหวังเปี่ยมฝันและมองเห็นเงินตราอยู่แค่เอื้อม แต่ตอนปลายจบด้วยความซอกแซกของเกษตรกรไทยที่ไม่เลื่อมหายไปยัง่างงว้อ ๆ เมื่อเขาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการผลิต แต่ล้มเหลวในการจำหน่ายเพราะความพอแหล่และเล่ห์เหลี่ยมของพ่อค้าที่ระมัดระวังในราคาประกัน ทำให้หลายคนต้องไถ่ดินกลบดินหญ้าหวานด้วยความแค้นราวกับรอยน้ำตาที่กลลบน้ำ และเมื่อเวลาผ่านไปนานหลายปีทีหลายคนลืมเรื่องหญ้าหวานเมื่ออดีตกันบ้างแล้วแต่รู้ ๆ บทบาทของหญ้าหวานก็โผล่ขึ้นมาอีกและการกลับคืนมาในครั้งนี้มิใช่เป็นการปลูกพืชของหญ้าหวานให้ฟื้นคืนขึ้นมาจากหลุม แต่เป็นการปลูกหญ้าหวานให้ขึ้นมาเคียงคู่ใช้ร่วมกันกับ

คุณอดุลย์ ศรีเทพ กับการใช้หญ้าหวานเพื่อทำสารหวานหรือน้ำตาลเทียม

พืชสมุนไพรไทย โดยไม่ว่าจะเป็นการใช้ร่วมกันแบบผสมผสาน หรือในรูปเดี่ยว แต่ในปัจจุบันมันเป็นเรื่องจำเป็นที่อยู่กับชีวิตที่มีสุขภาพและความเป็นคืออยู่ดีในสภาวะประจำวันอย่างที่ทุกคนต้องการ และอย่างน้อยก็ลดการสังเคราะห์ผลที่แปรรูปแล้วของหญ้าหวานจากต่างประเทศให้เสียสุขภาพกายอย่างทุกวันนี้แน่นอน

โครงการปลูกพืชสมุนไพรตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันเนื่องมาจากทรงเห็นถึงผลแห่งความสูญเสียของมีค่าจากพืชสมุนไพร ที่เป็นทรัพยากรในประเทศโดยเปล่าประโยชน์ โดยเฉพาะการที่ในปีหนึ่ง ๆ เราต้องเสียเงินเพื่อการสั่งซื้อยาแผนปัจจุบันจากต่างประเทศปีละเป็นร้อยเป็นพันล้านบาท ทั้ง ๆ ที่จุดเริ่มต้นของยาเหล่านี้ก็มีอยู่ในประเทศไทย จึงนับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างอันเหลือที่ทรงมีพระเมตตาและจัดตั้งโครงการให้ปลูกพืชสมุนไพรดังกล่าว เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของพสกนิกรตาตา ๆ อย่างแท้จริง ทั้งนี้ผลที่ติดตามมานั้นทำให้ไพร่ฟ้าประชาชนน้ำใสดีขึ้น เพราะรู้จักใช้ของที่มีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์และประหยัดรายจ่าย โดยเฉพาะพืชสมุนไพรหลายชนิดที่มีอยู่ในประเทศหรือแม้แต่อยู่ใกล้ตัวแต่ถูกมองข้ามไป หรือเห็น

เป็นของไม่มีค่าเหมือนไก่พื้นพลอยจับได้จับกิน แต่ถ้าหากนำมาใช้หรือรับประทานเป็นประจำ ถึงแม้จะเห็นผลไม่เร็วเหมือนยาแผนปัจจุบันแต่ก็ได้ผลแน่แท้เข้าท่านองศา ๆ ได้พร้าของเล่มงามทีเดียว

โครงการวิจัยพืชสมุนไพร เชียงใหม่ที่ กม.5 ถนนสาย อ.แม่แตง-ป่า จ.เชียงใหม่ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่รับสนองโครงการปลูกพืชสมุนไพรตามพระราชดำริ เป็นผลงานของ **คุณอดุลย์ พ.ญ. เวฬุรีย์ ศรีเทพ** ที่ผสมเกสรติดตามผลงานมาตั้งแต่ปี 2528 ซึ่งอยู่ในช่วงบุกเบิกไร่อสมุนไพรราชวดี ตรงกม.๑ ถนนสายเดียวกันนี้ ช่วงนั้นถ้าใครเดินทางผ่านตรงนี้ในหน้าหนาว จะมองเห็นสีเหลืองส้มจัดของดอกคำฝอยสะถะลานตาไม่แพ้ทุ่งบัวตอง แต่ดอกคำฝอย หรือคำยู่ คำของ นิเวศการแพทย์ ทั้งแผนปัจจุบันหรือโบราณรู้จักถึงคุณประโยชน์อย่างมหาศาลของมันมากกว่า 500 ปีแล้ว โดยนำมาคั้นน้ำดื่มเพื่อใช้ประโยชน์จากกรด Linoleic acid และ กรด Oleic acid รวมทั้งไขมันที่อิ่มตัวแล้วในดอกคำฝอย มีคุณสมบัติช่วยลดปริมาณไขมันในเม็ดเลือด ที่เรียกว่า Cholesterol และโรคความดันโลหิตสูงซึ่งผู้ที่เป็โรคนี้ต้องเสียอนาคตและชีวิตกันมากมายนับแต่ครั้งในอดีตและปัจจุบันทีเดียว

แต่จากการใช้น้ำคั้นจากดอกคำฝอยเป็นน้ำมันบีบคั้นมันก่อนข้างยากในการดื่ม เนื่องจากรสที่ขื่นทำให้เกิดความเบื่อหน่าย **พ.ญ.เวฬุรีย์ ศรีเทพ** จึงคิดค้นหาทางให้ผู้บริโภคทานได้อย่างง่าย ๆ โดยการเพิ่มความหวานลงไป แต่จะต้องไม่ใช้ความหวานจากน้ำตาลที่จะไปช่วยเพิ่มความอ้วนขึ้นอีก และจะต้องเป็นความหวานที่ปราศจากแคลอรีและไม่มีพลังงานนั่นคือ ความหวานจากหญ้าหวาน ต้นไม้ขนาดเล็กที่มีความสูงเพียง 2 ฟุต มีชื่อสามัญว่า Stevia โดยภายในลำต้นมีสารกลัยโคไซด์ ที่มีความหวานมากกว่าน้ำตาล 150-300 เท่า แต่มีแคลอรีต่ำเพียงร้อยละ 0-3 เท่านั้นเอง จึงเหมาะสำหรับผู้ที่เป็นโรคติดหวาน กินหวานแล้วกลัวอ้วน กลัวโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูงและไขมันในเม็ดเลือดอีกด้วย

ปัจจุบัน โครงการวิจัยพืชสมุนไพรเชียงใหม่ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ โดย **คุณอดุลย์ ศรีเทพ** ผู้อำนวยการโครงการฯ ซึ่งอดีตเป็นผู้อำนวยการต่อต้านการผลิต จำหน่ายและเสพยาเสพติดและก่อตั้งหมู่บ้านมั่งร่มเย็น ได้หยิบยื่นความหมาย

ของหญ้าหวานให้สูงขึ้น
อีก โดยดึงเอาความ
หวานจากหญ้าหวานที่
ไม่เป็นอันตรายต่อสุข
ภาพของผู้บริโภค มา
สกัดเป็นสารหวาน
หรือน้ำตาลเทียม เช่น
เดียวกับที่ผลิตในต่าง
ประเทศและส่งเข้ามา
จำหน่ายแพร่หลายใน
ประเทศไทย โดย
กรรมวิธีขึ้นตอนเดียว
กันด้วยการใช้ใบหญ้า
หวานแห้งคั้นกับน้ำแล้ว

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สด็จเยี่ยมและชมกิจการของโครงการวิจัยพืชสมุนไพร
เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2532

คุณอดุลย์ พ.ญ.เวฬุรีย์ ศรีเทพ ในแปลงทดลองปลูกคำฝอยที่ไร่ราชวัติ

ผ่านการขจัดกากออกได้เป็นน้ำหวานที่มีสีเขียว
คล้ำ จึงนำมาผ่านภาวะชักฟอกสีออกเป็นน้ำหวาน
สีเหลืองขาง ๆ แล้วนำไปผสมกับเรซินเพื่อดูด
ซับและดึงส่วนที่เป็นน้ำออกจึงเหลือแต่เรซินกับ
น้ำหวาน นำส่วนนี้เข้าเครื่องแยกเรซินออกโดยมี
แอลกอฮอล์เป็นตัวการ จึงเหลือแค่แอลกอฮอล์
กับสารหวาน ต้องนำเข้าเครื่องระเหยแอลกอฮอล์
อีกครั้งหนึ่ง จึงออกมาเป็นสารหวานหรือน้ำตาล
เทียมสีขาวบริสุทธิ์แต่ยังเป็นผง จึงนำเข้าเครื่อง
อัดเป็นเม็ดในลักษณะเดียวกันที่ผลิตมาจากต่าง
ประเทศแต่ราคาแพง ถึงอย่างไรผลงานของ คุณ
อดุลย์ ศรีเทพ ในครั้งนี้ อย่างน้อยก็เป็นผลงานที่
มาจากฝีมือคนไทยที่มองการณ์ไกลและหวังผล
ภายนอก โดยเฉพาถ้าภาครัฐบาลให้การ
สนับสนุนอย่างจริงจัง อนาคตที่อยู่แค่เชียงใหม่
แต่เพียงลดการสั่งเข้าของน้ำตาลเทียมหรือสาร
หวานนี้เท่านั้น แต่มันหมายถึงความสดใสของ
หญ้าหวานบนพื้นแผ่นดินไทยและใบหน้าที่เปื้อน
ยิ้มของเกษตรกร ตำรัฐบาลจริงใจและหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องไม่มุ้งกับเงินได้โละอย่างที่ทำกันเป็น
ล่ำเป็นสันทุกวันนี้ละครับ